

Hembygden nr 5. 1955.

Ett unikt lårthäfte

innehållande femtio melodier från Västergötland har sett dagens ljus. Pappan heter Nils Löfgren, västgöte, ingenjör, riksspelman, låtkompositör, konsertmästare i Malmö musiksällskap (ideell amatörörkester), tecknare, målare m.m. Dylka personer brukar man kalla för tusenkonstnärer.

När ett nytt låthäfte kommer i ens händer inställer sig genast det kritiska jaget. Tankarna kretsar då i främsta rummet kring redan utgivna låtsamlingar — först och främst givetvis Nils Anderssons odödliga verk Svenska Låtar, där man kan ösa ur en aldrig sinande källa. Detta till trots visar det sig att sådana injektioner som nu Löfgrens handskrift är belägg för att sådana här låthäften har en stor uppgift att fylla för alla som sysslar med eller har intresse av vår folkmusik. Det finns emellertid alltid anledning till varför en spelman själv ger ut ett låthäfte i egen regi. Och anledningarna kan vara skiftande. På den punkten är vi alltid litet misstänksamma: vem vill inte tjäna en slant om det går! Glädjande nog kan man dra ett mycket tjockt streck över sådana eventuella spekulationer beträffande Nils Löfgren och hans handskrift. Tillkomsten av detta låthäfte synes själv ha pockat på sin födelse. Son till musikdirektören och tonsättaren Albert Löfgren (1872—1930) från Valle härad i Västergötland har Nils Löfgren spelmansmusiken i blodet. Även hans far var nämligen en hängiven utövare av folkmusik vid sidan av den klassiska musiken.

Genom sina kontakter med spelmän i Västergötland fick Nils Löfgren ofta i uppdrag att arrangera låtar för två eller tre fioler. Dessa uppdrag födde så småningom den tanken hos Löfgren att han själv skulle ge ut ett häfte med arrangerade låtar. I vanliga fall brukar man gå till tryckerier, förlagsmän m.fl., m.fl., men så det gör inte en tusenkonstnär som Löfgren. Han har själv skrivit alla noter för direkt återgivning, tecknat omslagsbilden till häftet; texter samt fotoåtergivningar är hans egna verk. Och slutligen är han sin egen förlagsman och distributör. Vad kan man mer begära i fråga om intresse?

Tack vare bilderna av spelmän, spelmanslag och folkdanslag, bygder varifrån låtarna härstammar osv. tycker man sig träda direkt in i Västergötland och bli bekant med både landskapet och människorna, enkannerligen spelmännen. Kommentarer till varje låt förråder upphovsmannens stora intresse och kunnighet. Angenämt överraskad blir man också när det visar sig att nästan varje låt i häftet visar sig vara en pärla — man hade t.ex. knappast väntat sig så många underbara mollpolskor som här bjuds. Arrangemangen är stilenliga, fyndiga och roliga att spela. På nästa sida visas ett exempel på uppläggningen av text, notskrift och arrangemang.

Vi i Malmö spelmanslag som haft glädjen ta del av Nils Löfgrens västgötalåtar har här funnit en av källorna för kontakt med folkmusik från annat landskap. Nils Löfgrens handskrift kommer säkert att tas emot med glädje av alla spelmän — man får en bestämd känsla av osparad möda från utgivarens sida, ett arbete där en verklig spelmanssjäl lyser igenom och gör låthäftet levande och intressant. I detta sammanhang kan det vara lämpligt citera vad To-

bias Norlind skrivit i ett av sina verk: "Ett arbete för folkmusiken är i lika mån ett arbete för svensk folkkultur och allt som kan bidra till denna kulturens utveckling är en fosterländsk gärning."

Assar Bengtsson.

BLAND SPELMÄN I VÄSTERGÖTLAND.
Ingenjör Nils Löfgren, Erikslustvägen 6 A,
Malmö. — Kr. 15:—.